

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησίᾳ » 16.

παρὰ τὴν Δουτ. Ἑλληνισίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ διαστοικὰ ἐγγράφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία.

13 Glassushe Lt Rogent Lt.
LONDON W 9/21 Μαΐου 1879.

Ἡ ἑλληνικὴ ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ καὶ αἱ ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις.

Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὁ τηλεγράφος οὗτος ἀνήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα σπουδαίας τινός συναθροίσεως, ἣτις ἐγένετο πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων. Ἀλλὰ καλὸν ἐθεώρησα νὰ ἐπιστείλω ὑμῖν λεπτομερείας τινάς. Τὸ παρελθὸν σάββατον, 5/17 τρέχοντος, σπουδαία καὶ ἐνθουσιώδης συνάθροισις ἔλαβε χώραν εἰς τὰ δωμάτια τοῦ Willis, King-Street, St James s, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων. Ὁ Sir Charles Dilke προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἔλαβε τὴν προεδρίαν. Μεταξὺ τοῦ πλήθους διεκρίναντο ὁ δούξ τοῦ Westminster, ὁ μαρκήσιος τοῦ Lansdowne, ὁ κόμης τοῦ Rosebery, ὁ λόρδος Arthur Russell, βουλευτὴς, καὶ πολλοὶ ἄλλοι βουλευταὶ καὶ τιτλοφόροι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα παραλείπω χάριν συντομίας. Ἐπίσης παρευρέθησαν οἱ πλείστοι τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν, καθὼς καὶ ἐπιτροπαὶ Ἑλλήνων ἐκ Μάνχестερ καὶ Λιβερποῦλ.

Ὁ Sir Charles Dilke λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ ἄλλοι θελοῦσιν ὁμιλεῖσι ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν, ἐγὼ θεωρῶ χρεὸς μου νὰ οἶ: διηγηθῶ ἐν συντόμῳ γεγονότα τινά.

Κατὰ τὸ 1872 μεγάλαι ὠμότητες διεπράχθησαν παρὰ τῶν Τούρκων εἰς Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν, καὶ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἐντόπως διαμαρτυρηθὲν, ἠνάγκασε τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπεμβῆ μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Εἰς τοὺς τελευταίους 4 μῆνας τοῦ 1877, οὐχὶ μόνον Κιρκάσιοι καὶ ἄτακτα στίφη, ἀλλὰ κακοῦργοι ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπελύθησαν, ἵνα καταστρεψῶσι τὰς δυστυχεῖς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐνουθέτησε τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ εἰσελθῆ εἰς πόλεμον καὶ συνώδευσεν τὴν νοθεσίαν ταύτην μετ' ὑπόσχεσιν, ὅτι ἐὰν διατηρήσῃ εἰρήνην, αἱ ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις θελοῦσιν εὐλαβηθῆ κατόπιν, (ἀκούσατε, ἀκούσατε). Τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1878 ἡ Κυβέρνησις μᾶ: εἶπεν ὅτι θέλει ζητήσῃ τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Βερολίνου. Τὸν Ἰούλιον οἱ Ἕλληνες ἐπίστευον ὅτι ἠσφαλίσθησαν ὡς πρὸς τοῦτο. Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῶν πληρεξουσίων ὁ λόρδος Σκλιφουρτ ἐζήτησε τὴν εἴσοδον τῶν Ἑλλήνων πληρεξουσίων.

Εἰς τὴν τρίτην συνεδρίασιν οἱ Ἀγγλοὶ πληρεξούσιοι διετέθησαν εὐνοϊκῶς πολὺ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐν ὅσῳ ἀπλοῦς μόνον λόγος ἐγένετο. Κατόπιν ὁμοῦ μετεμελήθησαν. Τὸ ζήτημα

τῆς Κρήτης συνεζητήθη καὶ κατεκυρώθη, χωρὶς κἄν νὰ ἀκουσθῶσιν οἱ Ἕλληνες πληρεξούσιοι, (αἰσχος). Οὐχὶ πρὶν τῆς 13ης συνεδριάσεως αἱ ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις ἐσυζητήθησαν, καὶ διὰ πρώτην φοράν οἱ Ἕλληνες πληρεξούσιοι ἔτυχον ἀκροάσεως, καὶ τοῦτο ἐγένετο τῇ προτάσει τῶν Γάλλων πληρεξουσίων, (θόρυβος). Ἡ Γαλλικὴ πρότασις ἤθελε γείνη εὐρύτερα, ἐὰν δὲν ἐκωλύετο ἰδιαιτέρως παρὰ τῶν Ἀγγλῶν πληρεξουσίων, (αἰσχος). Ἡ πρώτη Γαλλικὴ πρότασις ἦτο νὰ παραχωρηθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄπασα ἡ Ἡπειρος καὶ Θεσσαλία. Ἐνεκὰ θυμῶς τῆς ἀντιστάσεως τῶν Ἀγγλῶν πληρεξουσίων ὁ κ. Waddington ὠπισθοχώρησεν ἀπὸ τὴν προταθείσαν προχωρήσιν, ἐπέμενεν ὁμοῦ εἰς τοπικὴν αὐξήσιν. Τοῦ κ. Waddington ἡ πρότασις ὑπεστηρίχθη εἰς ἰδιαιτέραν συνέντευξιν καὶ παρὰ τοῦ κόμητος Ἀνδράση, καὶ οὕτως κατέληξεν εἰς τὸν τύπον τῆς Βερολινεῖου συνθήκης. Τέλος πάντων, μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συνθήκης, οἱ πληρεξούσιοί μας, κατὰ τὴν θριαμβευτικὴν αὐτῶν ἐπιστροφήν ἐκ Βερολίνου (εἰρωνικαὶ ἐπεσημναῖαι) ἐκαυχῆθησαν ὅτι χάριν τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν ἡ Ἑλλάς ἔλαβε μεγαλειότεραν αὐξήσιν ἐδάφους παρὰ τὰς ἡγεμονίας, αἵτινες ἐπολεμησαν.

Αὕτη ἦτο ἡ θεωρία, ἀλλὰ πράγματι ἡ Ἑλλάς οὐδὲν ἔλαβε μέχρι σήμερον. Διότι οἱ τούρκοι τῇ ἐνθαρρύνσει τῶν Ἀγγλῶν ἀρνούνται νὰ ἐκτελέσωσι τὸ μέρος τοῦτο τῆς συνθήκης, (ἀκούσατε, ἀκούσατε). Ἐλέχθη ὅτι ἐγένοντο διαπραγματεύσεις. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι διαπραγματεύσεις ἐγένοντο, πλὴν μέχρι σήμερον εἰς οὐδὲν κατέληξαν. Βί: τὰς 16 Ἰουλίου ἐστάλη παρὰ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου διακοίνωσις αἰτούσα τὴν μεσίσειν τῶν δυνάμεων. Ἐπίσης τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐστάλη παρὰ τῆς Γαλλίας διακοίνωσις εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀπαιτούσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν δυνάμεων. Κατὰ τὸν Αὐγούστου τὴν Τουρκικὴν ἐγκύκλιον ἐστάλη ἐξηγοῦσα τὰ αἷτια, δι' ἃ δὲν ἐνεργεῖ κατὰ τὸ πρωτόκολλον. Ἐπίσης τὸν αὐτὸν μῆνα ἡ Γερμανία ἐπρότεινε νηωμένον ἐνέργειαν κατὰ τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ ἡ Ἀγγλία ἠρνήθη, (συρίγματα). Κατὰ τὸν 8ῶριον ὁ ἐν Κων/πόλει πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἤρξατο νὰ ἀπειλῆ τὴν Τουρκίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου κατὰ τὰς 24 Δεκεμβρίου, ὁ μέγας βεζύρης ἐδῆλωσεν εἰς τὸν κ. Κουντουριώτην ὅτι διώρισεν τὸν Μουκτάρ πασάν καὶ δύο ἄλλους ἵνα μεταβῶσι καὶ χαρῶσιν τὰ νέα μεθόρια. Μεγάλῃ ἀργαπορίᾳ προήλθεν ἐκ μέρους τῶν Τούρκων, καὶ ἀπὸ τὰς 24 Δεκεμβρίου μόλις εἰς τὰς 19 Μαρτίου ἡ Τουρκία προσέφερε μόνον ἐν τέταρτον ἀπὸ ὅ,τι ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου ὀρίζει. Αὐτὴν τὴν προσφορὰν ὀρθῶς ποιούντες οἱ Ἕλληνες ἀπέρριψαν καὶ εἰς τὰς 20 Μαρτίου ἀφῆκαν τὴν Πρέβεζαν, (θόρυβος). Βί: τὰς 21 Μαρτίου ὁ κ. Δεληγιάννης ἐστειλεν εἰς τὰς δυνάμεις τὸ ἀποτέ-

λεσμα τῶν διαπονοαυτέσεων. Μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἑβδομάδος ὁ κ. Waddington ἔστειλε διακοίνωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ζητῶν τὴν ἐνδεδειχθεῖσαν τῶν δυνάμεων. Εἰς τὰς 21 Ἀπριλίου ὁ κ. Waddington ἔστειλεν ἑτέραν διακοίνωσιν μεταχειρισθεῖς τὴν αὐστηρὰν φράσιν ἀζητούμεν διὰ δευτέραν φοράν τὴν ἐπέμβασιν.

Εἰς ἀπάντησιν ὁ λόρδος Σαλισβούρου ἠρώτησεν ἂν τὸ ζήτημα θέλει λυθῆ διὰ πλειονοψηφίας τῶν πρέσβων ἢ παμψηφεί, καὶ ἔμενε σύμφωνος νὰ ἐνεργήσῃ ἐκάστη δύναμις ἰδιαιτέρως, ἢν ἴθι ὅμως νὰ ἐνεργήσῃ ἡνωμένως. Τότε ἡ Κυβέρνησις μας παρεκίνησε τὴν Τουρκίαν νὰ παραχωρήσῃ σύντομα καὶ τι περισσώτερον. Ἀλλὰ εὐνόητον εἶναι ὅτι ὑπεστήριξε τὴν Τουρκικὴν ἀνοιχθῆ, καθὼς ἀφορᾷ τὰ Ἰωάννινα καὶ μέρος τῆς Ἡπείρου, (ἰσχύος καὶ συρίγματα). Τελος ὁ Sir Charles Dilke ἀνέγνωσεν ἄρθρον τοῦ γεωγράφου Kiepert, τοῦ ὁποῦ τὸν χάριεν καὶ τὰς θεωρίας ὑπεστήριξε καὶ ὁ κ. Waddington. Ὁμιλῶν περὶ Ἡπείρου καὶ Ἀλβανῶν, λέγει ὅτι ἐγείναμεν μάρτυρες εἰς τὴν συμμετοχὴν τοῦ πολέμου τῆς ἀνεξαρτησίας, καθ' ὅν οἱ Ἀλβανοὶ τῆς Πάργας, Σουλίου, Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν ἐπραξάν θαύματα. Αὐτοὶ οἱ περιβόητοι καὶ θαλάσσιοι ἥρωες, Βότσαρης, Κανάρης καὶ Σούτσος ἦσαν φύσει χερσαῖοι Ἰυριοί.

Ἀναλόγως λοιπὸν τὸ ἄρθρον καὶ τὸν χάριεν τοῦ Kiepert ὁ Sir Charles ἀπέδειξεν ὅτι ὀλίγοις χριστιανοὶ ἔχουσιν Ἀλβανικὰ ἦθη καὶ γλώσσαν, προσθέσας ὅτι, ὡς γνωρίζει, ἡ μόνη ἐπίσημος ἐφημερίς, ἥτις ἐκδίδεται εἰς Ἰωάννινα γράφεται Ἑλληνιστί. Δὲν ζητῶ, λέγει, νὰ σὰς ἀποδείξω τί πόλις εἶναι τὰ Ἰωάννινα, διότι καὶ αὐτοὶ οἱ Τούρκοι ὁμολογοῦσιν ὅτι αὕτη εἶναι πόλις Ἑλληνικωτάτη, ἀλλὰ ζητοῦν νὰ τὴν κρατήσωσι διὰ στρατηγικῶς λόγους. Αὕτη ἡ πόλις, φοβοῦμαι πολὺ, ὅτι ὁ λόρδος Σαλισβούρου προσπαθεῖ ἵνα μείνῃ εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἀλλ' ἂν οἱ Τούρκοι ἐγνωρίζον τὰ ἀληθῆ αὐτῶν συμφέροντα, ἤθελον εὐχαρίστως κάμει παραχωρήσεις τῶρα, αἵτινες ὅσος χρόνος καὶ ἂν παρέλθῃ θὰ γείνουσι, (ἐπευφημία παρατεταμένη).

Ὁ μαρκήσιος Lansdown λαβὼν τὸν λόγον εἶπε:

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς ὁμηγύρευος ταύτης ἡ αὐξήσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, θέλει προσφέρει βεβαίαν ἐγγύησιν περὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἐλευθερίας τῆς Ἀνατολῆς. Ἐρωτῶ τινι τρόπῳ αἰ μὲν Σλαβικαὶ ἐπαρχίαι τῆς Τουρκίας ἔλαβον σημαντικὰς ἀφελείας, ἡ δὲ Ἑλλάς ἐστάθη τοσοῦτον ἀτυχῆς μέχρι σήμερον;

Ἀπαντήσας ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ἀπέδωκε τὰ αἴτια εἰς τὴν διαγωγὴν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, (αἰσχύος). Παραβάλλετε, λέγει, τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν πρὸ 50 ἐτῶν, ὅτε κατέστη ἔθνος ἐλεύθερον, καὶ θέλετε ἴδῃ ὅτι τότε μὲν ἡ γεωργία ἐκεῖ σχεδὸν ἐξέλιπε καὶ μόνην κληρονομίαν ἔλαβον τὸ ἔθνικόν χρέος. Τώρα δὲ θὰ ἴδῃτε τὸν πληθυσμὸν διπλασίον, τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον ἐπίσης ἐδιπλασιάσθη, ἡ βιομηχανία τῆς ἐβιάσθησεν ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ ἔφθασεν εἰς 2,500,000 L. κατ' ἔτος, ἡ δὲ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ ἔφθασεν 140,000,000—200,000,000 δραχμῶν, (θόρυβος). Δὲν λέγω ὅτι τὸ σύστημα τῆς παιδείας ἐκεῖ εἶναι ἐντελέστατον, ἀλλ' ἔχει σύστημα τι παγκόσμιον, εἰς τὸ ὅποιον ἡ Ἀγγλία μόλις ἔφθασε κατόπιν μεγάλου κόπου καὶ ἰσχυρᾶ δυνάμεως, (ἀκούσατε, ἀκούσατε). Δὲν ἐρωτῶ τὴν Κυβερνήσιν ἂν θὰ στείλῃ ἐκεῖ ἐν πλείον ἢ ἓνα στρατιώτην, διότι δὲν πιστεύω νὰ ἦναι ἀνάγκη. Ὅτι νομίζω ἀναγκαῖον ἦτο νὰ λάβωσι τὴν θέσιν, ἢν εἶχον εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν κύκλον, καὶ νὰ ἐνωθῶσι μὲ τὰς ἄλλας δυνάμεις, αἵτινες ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἐνεργήσωσι περὶ τῆς, ἵνα εἴπωσιν εἰς τὴν Τουρκίαν ὅτι πρέπει νὰ εὐλαβηθῇ τὰ ἀπορήσεις τοῦ Βερολίνου, καὶ ἂν ἐπραττοῦν τοῦτο, καὶ ζήτημα θὰ ἦτο πρὸ πολλοῦ λελυμένον.

Ὁ κ. G. Shaw-Lefevre, βουλευτῆς, ἐπανέλαβε τὸ ψήφισμα καὶ διέγραψεν ἱστορικὴν τινα παράλληλον, μεταξὺ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς διαγωγῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως πρὸ 40 ἐτῶν μέχρι σήμερον.

Οἱ Ἕλληνες, εἶπεν, εἰς τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἠνόησαν ὅτι ἠπατήθησαν παρὰ τῆς Ἀγγλίας, διότι οἱ Ἀγγλοὶ πληρεξούσιοι μετεχειρίσθησαν τὴν ἐπιτροπὴν τῶν μᾶλλον ὅπως σμικρύνωσι παρὰ ὅπως αὐξήσωσι τὴν Ἑλλάδα.

Ἐγὼ, λέγει, ἐπίστευον μέχρι τελευταίας στιγμῆς ὅτι ἡ Ἀγγλία ἤθελε δώσει δικαιοσύνην εἰς τὴν Ἑλλάδα, (ὄχι, ὄχι) καὶ ἡ τελευταία προδοσία τῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἦτο εἰς ὄφρος τῆς Ἀγγλο-Τουρκικῆς συμβάσεως, καὶ μέρος τῶν χρημάτων διὰ τῶν ὁποίων ἠγοράσθη ἡ Κύπρος, (ἀκούσατε, ἀκούσατε). Ὁ κ. Μαυροκορδάτος ὑποστηρίξας τὸ ψήφισμα, εἶπεν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐσπούδαζαν ἀπὸ τὸν λόρδον Beaconsfield τὴν ἀξίαν ἐνός ἐπιστημονικοῦ συνόρου.

Τὸ ψήφισμα κατεκυρώθη δι' ἀνευρημιῶν.

Ὁ κόμης Rosebery ἐκινήθη εἰπὼν, ὅτι αὕτη ἡ συνάθροισις αὐστηρῶς ἐπιβάλλει εἰς τὴν κυβερνήσιν, νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Τουρκίας τὴν ὁλοσχερῆ ἐκτέλεσιν τοῦ 13ου πρωτοκόλλου τῆς Βερολινεῖου συνθήκης.

Μετὰ μακρὰν ἀγόρευσιν εἶπεν ὅτι ἡ Τουρκία ἐκλείπει βαθμῶν καὶ ἔχει ἐλπίδας ὅτι θέλει ἐκλείψῃ ὀλοκλήρως.

Ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιώσεων ὁμίλησαν καὶ οἱ κύριοι W. N. James, βουλευτῆς, G. A. Saltas, καὶ ὁ καθηγητῆς Jebles.

Διαλυμένης τῆς ἐπιτροπῆς εὐχαριστήρια ἐξεφράσθησαν εἰς τὸν Sir Charles Dilke.

I. A. Π.

Πρὸς ταῦτα ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτῆς μας ἐπιστέλλει τάδε:

Ἡ Moniteur officiel ὄργανον τοῦ Γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ἀκινῶσα προχθὲς εἰς τὴν Republique Francaise, παρατηρεῖ ὅτι ἡ κυριώτεσα αἰτία τῆς ἀναφύσεως ψυχρότητος μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, εἶναι ἡ ἀρνήσις τῆς Ἀγγλ. κυβερνήσεως τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἑλλάδος.

— Ὁ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος λέγει μὲ θετικότητά ὅτι ὁ κύριος Waddington σκοπεύει νὰ στείλῃ νέαν διακοίνωσιν εἰς τὰς δυνάμεις, ἀφορῶσιν τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα.

— Ἡ Ἑλληνικὴ παράστασις. Εἰς τὰς 10 τρέχ. εἰς τὸ ἐν Bayswater θέατρον Bijou ἐδόθη Ἑλληνικὴ παράστασις εἰς τὴν ὁποίαν εἰρέθησαν οἱ πλείστοι τῶν ὁμογενῶν καὶ πολλοὶ Ἀγγλοὶ. Τὸ πρόγραμμα αὐτῶν ἦτο. Μέρος πρῶτον. Ἡ παλαιὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Μέρος δεύτερον. Διάλογος μεταξὺ Ἀριστοδήμου καὶ Κώνητος. Μέρος τρίτον. Βίβλην ἀπὸ τῆς Σπάρτης καὶ Μεσσήνης. Μέρος τέταρτον. Ἡ αὐτοχειρία τοῦ Ἀριστοδήμου.

Πρόσωπα.

Ἀριστοδῆμος.	Παρὰ τοῦ κυρίου Β. Ἀνδρονοπούλου.
Κώνητος.	» » » Ἰ. Κωνσταντίνου.
Δοσάνδρος.	» » » Β. Ι. Α.
Εἰς ξιφοφόρος.	

I. A. Π.

Τῆ συντάξει τῆς «Πανόπης».

Ἐπὶ πολλῶν χρόνων ἐσιώπησα, οὐχὶ διότι δὲν εὕρισκον ὕλην πρὸς συζητήσιν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῶν παραδόξων, ἀλλὰ διότι ἀνδιέσπε ἀπεφάσισα ἵνα μὴ ἀναμιγνύωμαι πλέον εἰς τὰ τῆς δημοσιογραφίας. Πλὴν ἀλλ' ὅμως ἀπεφάσισα νὰ λάβω καὶ πάλιν τὸν κάλαμον εἰς χεῖρας, χάριν ἐνός διαφόρου

τῆς «Σταμπούλα» ὅπερ ἀνέγνων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 533 τῆς ἕως λήγοντος ἤδη μηνος εὐλόγον τῆς ἀξιολογοῦ ἐφημερίδος σας. Εἰς τὸ διάβηρον εἰκεῖνο ἀναφέρεται ὅτι καὶ Διοικητὴς τοῦ Λιγαίου Σαδικ πασσά, (Χάλοτε μέγα; βεζύρη;) ὑπέσβαλεν εἰς τὴν Πύλνν καὶ ἐπέτυχε τὴν ἐγκρισίν μετρῶν τιμῶν, ἥτοι τὸν καθαρισμὸν τοῦ λιμένος μας, τὴν καταργήσιν τῶν τελωνείων!!! καὶ τὴν ἀναπτύξιν ἀτμοπλοικῆς καὶ πηλεγραφικῆς συγκοινωνίας* ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος κέδοθη (:) ἤδη εἰς οὐκίον Χίων τραπέζι, ὦ, καὶ τέλος ὅτι ἐδὴ τῶν μετρῶν τούτων ἐλπίζει ὁ πασσά; νὰ ἐκμη ἐνίσω πτὴν Σύρον (sic), καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν Χίον βασιλεύσαν τοῦ Λιγαίου».

Καλὰ καὶ ἀξία τὰ διανοήματα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἀλλ' ἡμεῖς δυστυχῶς δὲν πειθόμεθα ὅτι θὰ πραγματοποιηθῶσιν. ἢ ἴτε τὰ πράγματα νὰ μᾶ; διαψεύσωσιν! Ἀλλ' ὅμως καὶ ἄλλοτε ἐλέχθησαν καὶ πολυπῶδως διεκωδωνίσθησαν διὰ τῶν ἐφημεριδῶν πολλὰ τοιαῦτα τουρκικὰ χάλια, οὐχὶ μόνον διὰ τὴν νῆσον μας ἀλλὰ καὶ διὰ πλείστα; ἄλλα πόλεις τῆς Ἀνατολῆς, τὰ πάντα ὅμως ἐμειναν λόγια κενὰ καὶ μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου γεγραμμένα. Καὶ τότε μὲν, ὅτε τοιαῦτα ἐλέγοντο, τὰ τοῦ Ὁθ. κράτους εὕρισκοντο εἰς ἀνθηροτέραν θέσιν, ἐνῶ ἤδη πασίγνωστοί εἶναι οἱ λόγοι, οἵτινες θὰ ἀναγκάσωσι τὴν Πύλνν νὰ μὴ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὰς τοιαύτας τοῦ πασσά μας σκέψεις καὶ παρακλήσεις.

Τὸ ζωτικώτερον ζήτημα τῆς Χίου εἶναι ὁ λιμὴν, καὶ δι' αὐτὸν ἴσα ἴσα θὰ εἴπω ὀλίγα τινα. Ὁ λιμὴν τῆς Χίου οὔτε εἶναι, οὔτε δύναται νὰ ὀνομασθῇ πλεόν λιμὴν, ἀλλὰ λίμνη θυσιῶδης καὶ συνεπῶς; παγὴ ἀπάντων τῶν νοσημάτων, ὅσα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν προσβάλλουσι τὴν πόλιν τῆς ὠραίας ταύτης νήσου, πολλοὺς καθ' ἐκάστην τρυφεροὺς παιδάς ἀποστελλόντα ἀδικῶς εἰς τὸν ἄδην. Ἐνεκα τούτου, καὶ διότι ἡ Χιακὴ ναυτιλία πάγχι σπουδαίως ἐκ τῆς ἐλλείψεως λιμένος, οἱ Χιοί, οἵτινες καὶ ναυτικοὶ εἶναι τὸ πλεῖστον καὶ ἐν τῆς ναυτιλίας κερδαίνουσι καὶ πλουτίζουσι τὸν τόπον, ἐπεμψαν πλείστα; ὅσας ἀναφορὰς εἰς τὴν Πύλνν ζητοῦντες ἐπιμόνως τὸν καθαρισμὸν τοῦ λιμένος των. Ἡ τότε κυβερνήσις θέλουσα νὰ δεῖξῃ πρὸς τὸ φαινόμενον ὅτι ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν νῆσον, ἔστειλε ἐδῶ μίαν βορβοροφάγον, ἥτις ἐργασθεῖσα ἐπὶ τινος ἡμέρας, ἔπαυσε κατοπίν τὰς ἐργασίας της, λόγω τοῦ ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν δι' αὐτῆς; ζ μόνης νὰ καθαρισθῇ ὁ λιμὴν. Ἠρξάτο λοιπὸν καὶ πάλιν ὁ χαρτοπόλεμος, ὅστις τὸ μόνον ἀποτέλεσμα ὅπερ ἐπέφερον ἦτο νὰ κτισθῇ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χωμάτων τοῦ λιμένος ἀτελὲς τοίχος, ὅπερ ὡς τοιοῦτον διεσπάσθη εἰς διάφορα μέρη ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης. Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον εὕρισκοντο τὰ πράγματα, ὅτε ἐπαρουσιάσθη μία ἀξιοπίστο; ἑταιρία, ἐκ βαθυπλούτων Χίων συσταθεῖσα, ἥτις ἐζήτησεν ἵνα διὰ μετοχῶν ἐκτελεσθῇ τὸ ἔργον. Ἡ κυβερνήσις ἐδέχθη τὰς προτάσεις τῆς ἑταιρίας πλὴν ἐνός ὅρου, ὅστις ἔλεγεν ὅτι ἀπᾶσα τυχὸν διένεξις, ἥτις ἤθελεν ἀναφυῆ μεταξύ τῆς Πύλνς καὶ τῆς ἑταιρίας; ἐμεῖλε νὰ διακάζεται παρὰ τῶν Ἀγγλικῶν δικαστηρίων». Ἐναυάγησε λοιπὸν καὶ πάλιν τὸ ἔργον καὶ ἐκοιμᾶτο ὑπὸ τὸν τουρκικὸν τάπητα μέχρι πρὸ μικροῦ, ὅτε ἔδρα τοῦ νομοῦ ἀντὶ τῆς Ῥόδου ὠρισθῇ ἡ Χίος, εἰς τὴν ἔδραυς; ἤδη ὁ Γενικὸς Διοικητὴς. Ἀμα τῆ ἀφίξει τοῦ Διοικητοῦ ἐνταῦθα, ἐπανελήφθησαν καὶ πάλιν αἱ περὶ καθαρισμοῦ τοῦ λιμένος προτάσεις τῆς ἑταιρίας. Πρὸσελήθη λοιπὸν Γάλλος τις μηχανικὸς ἐκ Σαύρνς, τοῦ ὁποῖον τὸ σχέδιον δὲν ἐνεκρίθη, καθ' ὃ ἀκύφωρον εἰς τὸν τόπον προσεκήληθῆ δὲ καὶ δεύτερος ὁ κ. Μάτσαρ εἰς Ἀλεξανδρείας, τοῦ ὁποῖου ἐνεκρίθησαν τότε σχέδιον καὶ ὁ προὔπολογισμὸς; καὶ ἀπεστάλησαν μετὰ τῶν προτάσεων τῆς ἑταιρίας εἰς Κων/πολίω ἄγνωστον δὲ εἶναι ὅποιαν τυχὴν ἔ-

λαβὸν ἀπὸ στιγμῆς δὲ εἰς στιγμὴν περιμένεται ἡ ἀπάντησις, ὥστε ἡ χαρῶσιν; διὰ τοῦ Χίου; ἀγγελία τῆς «Σταμπούλα» εἰ-χι λιαν πρόωρος καὶ ἐπομένως ψευδής. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ λιμένος, περὶ τοῦ ὁποῖου ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν ἄλλοτε τὰ δέοντα. Περὶ δὲ τῆς καρταρογῆσεως τῶν τελωνείων κλπ. οὐδὲν λέγομεν διότι ταῦτα ὁμοιάζου μετὰ τὰ παραμύθια τῆς χαλιμάς. Ἦδη ἐπὶ τὰ λαϊκά.

Ὁ Ῥαδικ πασσά; φημιζέται ὡς ἀνθρώπος νουεχῆς καὶ εὐπαίδευτος, καθ' ὃ σπουδάσας εἰς Παρισίους. Ἡμεῖς δὲν ἀπορρινόμεθα τιποτε περὶ αὐτοῦ, διότι οὔτε τὸν ἐγνωρίσαμεν οὔτε ἐπραξέ τι Παρισινῶν ὅως; τότε διὰ τὸν τόπον, ὅπως τὸν κρίνομεν; τὰ ἔργα του εἰς ἤττον θὰ τὸν δεῖξωσιν, ὅτι ἐπιφυλασσόμεθα νὰ σᾶ; γράψωμεν τὰς κρίσεις μας. Ἀέγεται ὅτι σκοπὸν ἔχει νὰ ἀναμορφώσῃ τὴν Χίον ἐπὶ τὸ ἑυρωπαϊκώτερον. Τούτου δ' ἔνεκεν καθ' ἐκάστην συγκαλεῖ συμβουλία ἐπὶ συμβουλίω καὶ συσκέπεται μετὰ τῶν ἐγκαρτωτέρων τῆς νήσου μας προσώπων περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, ἀφορώντων, ὡς; λεγοῦσι, εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου. Τίποτε ὅμως μεχρὶ; τούδε δὲν ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν (καὶ δὲν τὸν κατακρινόμεν, διότι μολὶς πρὸ τριῶν μηνῶν ἤλθεν ἐνταῦθα) ἐκτος; μιᾶς ὠραίας ὁδοῦ ἥτις ἀγεί ἀπὸ τὸ τελωνεῖον εἰς το νεοδημητὸν Δημοτικὸν παντοπωλεῖον, καὶ μιᾶς ἄλλης ἀπέκτου καὶ λιαν ἐπιζήμιου, ἥτις τέμνουσα ἐν μέσῳ τὴν πρώτην, καὶ πενήτηκοντα μολὶς μετρῶν μῆκος; ἔχουσα, ἀγεί ἀπὸ τῆς ἀποθήκης Φιλιππάκη εἰς τὸ ἰχθυοπωλεῖον!!! Τὸν σχηματισμὸν τῆς; ὁδοῦ ταύτης ἄπασι ἡ πόλις ἀπεδοκίμασε καὶ ἐγένοντο μάλιστα καὶ ἀναφοραὶ ἀποδοκιμαζούσαι τὴν κατασκευὴν της, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούθησαν, τοῦ πασσά ἐπιμένοντος; εἰς τὴν ἀρχικὴν γνώμην του. Ἴσως ἦτο ἀνάγκη νὰ γαρῶσι πλείω περὶ τῆς; ὁδοῦ ταύτης. Ἡμεῖς ὅμως ἀποφεύγομεν τὴν περὶ ταύτης συζήτησιν φοβούμενοι μὴ ἐν ἀγνοίᾳ βλάψωμε; ξένα συμφέροντα.

Ἄν ὁ γενικὸς Διοικητὴς κινδύεται ἄλλοθὺς τῶν συμφερότων τοῦ τόπου, ὀφείλει μετὰ τῶν ἄλλων νὰ φροντίσῃ ὅσον τῆς; καὶ περὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν Δικαστηρίων μας, διὰ τὰ ὁποῖα πολλὰ καθ' ἐκάστην ἀκούονται παράπονα. Ἀνθρώποι ἀγράμματοι καὶ συνεπῶς; ἀδαεῖς τῶν συνταγματικῶν νόμων τοῦ Κράτους (*) κἀθηνται ἀναξίως εἰς τὴν περιφανῆ τοῦ Δικαστοῦ ἔδραν. Τιοῦτοι ἄ;θρώποι δύναται ἀλλ' γε νὰ ἀπονεύμωσι δικαιοσύνην ὅπως πρέπει; Ἡκούσα δικαστὴν νὰ προαποφάνηται περὶ ὑποθέσεως μίπως; εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅτι ὁ δεῖνα ἔχει δίκαιον, ὁ δὲ ἄλλος ἀδικον. Τὸν ἠρώτησα, πῶς; τὸ γνωρίζεις, ἀφοῦ ἡ ὑπόθεσις δὲν τῶ ἐγένετο εἰσῆτι γνωστή; Οὗτος δὲ ἀπήνησεν ὑπερηφάνως ὅτι ὁ ἀκόσμος τὸ λέγει. Ἰδοὺ δικαστὴς! Ἰδοὺ δικαιοσύνη! Καὶ πόσα καὶ πόσα ἄλλα γελασιμώτερα τούτου δὲν συμβαίνουσι καθ' ἐκάστην εἰς τὰ Δικαστήριά μας! Καὶ πόσα πολλάκις περὶ αὐτῶν δὲν ἐγράφησαν; Ἀλλ' ὅσοι αἰεὶ τοῦδε ἐγραψαν, ἔγραψαν καὶ ἐλάλησαν εἰς ὅσα μὴ ἀκούοντων.

Ἡ διοίκησις τοῦ τόπου ἐν γένει δὲν εἶναι τότεν ἀνθηρὰ εἰς τὰ χωρία μάλιστα συμβαίνουσι πολλὰ ἀτοπήματα. Περὶ οὐσιν ἐφόνευσαν εἰς Ἀβαλιόνικον διὰ λιθῶν ὑπερέτην τινα τοῦ κ. Ζυγαμαλᾶ. Βρετοὶ ἐλιθοβόλησαν ἄλλον εἰς Ζυφὴν καὶ ἤδη πνέει τὰ λοιπὰ. Ἄλλοι; χωρικοὶ ἐφόνευσαν τὴν σύζυγον σου, διότι τῶ ἐγέννησε καὶ τρίτον θυγάτρων. Ἐν γένει δὲ εἰς τὰ χωρία καὶ κυρίως, ὅταν ἐορτάζωσι τὰ; πανηγύρεις των, πολλὰ τοιαῦτα συμβαίνουσι καὶ οὔτε ἐλήφθη οὔτε θὰ ληφθῇ, καθ' ὃ βλέπομεν, πρόνοια πρὸς; περιστολὴν τῶν τοιοῦτων κικουαγημάτων.

(*) (Μὴ λησμονήτε ὅτι ἔχομεν καὶ ἡμεῖς συνταγματικὸν κελίγραμα, ἀλλὰ; τουρκικὸν συνταγματικόν).

Τοὺς ἐντίμους πολίτας τοὺς μὴ φέροντας φανὸν τὴν νόκτα σφύρουσι εἰς τὰς φυλακὰς, τοὺς δὲ καταθρύνοντας τοὺς φρονεῖ τῆς πόλεως, καὶ ἀνάπτοντάς ἐπειτα τὰ ἐξ αὐτῶν γινόμενα πετρέλαια, ἀναιδεῖς ἀριστοκρατίας, ἀρήνουσι ἐλευθεροῦς. Τοὺς διαφθείροντας ἀθῶα κοράκια κκοθήθεις υἱοὺς τῶν ἰσχυρῶν, οὔτε καὶ εἰσάγουσι εἰς δικτν, τοὺς δὲ τούτους ἐν τῇ κοινωνίᾳ καταγγελλάντας, καλοὺς πολίτας, σφύρουσι εἰς τὰ δικαστήρια ὡς σκεοράντας. Καὶ τί πρῶτον τί δὲ ὕστατον νὰ εἶπῃ τις περὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ διαμενόντων Χίων; Οὗτοι ἀληθῶς εἶναι ἄξιοι τῆς τύχης των.

Ἡ γεωργία τοῦ τόπου βλίνει ἐπὶ τὰ πρόσω. Ἡ δὲ ἐσοδεία τοῦ παρόντος ἔσται προμηνέται ἄρθουσι.

Δύο ἐαδίδονται ἐστὶν οὕτω ἐρημερίδες ἐνταῦθα. Ἡ μία νομαρχιακὴ, ἡ δὲ ἄλλη ἰδιωτικὴ. Ἡ μία θὰ ὀνομασθῆ αἰγαῖον τῆς δὲ ἄλλη, τὸ ὄνομα δὲν γνωρίζομεν εἰς ἐτι. Ἐκ προκαταβολῆς ὁμῶς εὐχόμεθα εἰς ἀμφοτέρως καλὰς προόδους, καὶ προγράμματα, τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου διασκοπούμενα.

Ἐν τούτοις δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης ἡμῶν.

Ἐν Χίῳ τῇ 19 Μαΐου 1879.

B.

Οἱ ἐν Χίῳ προέχουσα τάξις ἐπὶ τῇ ἀποσίᾳ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Δεληγεώργη, διεβίβασε τὰ συλλυπητήριά της τῇ ἐντιμοτάτῃ χήρᾳ αὐτοῦ διὰ τοῦ κάτωθι τηλεγραφήματος. Ἄρα ὁρθῶς ἔγραψεν ἡ ἀπανόνη ὅτι αἰδοῦ τῆς ὑψηλοῦ ὀμογενῆς ἐκεῖ καὶ θρηνοῖ! Ἡ τὰ δὲ ἐν τῷ λιμένι τῆς Χίου πλοῖα εὐθύς διασταυρώσαντα τὰς κεραιὰς μεσιστίους ὑψώσαν τὰς σημαίας, πάγκοινον πένθος ἐκδηλοῦντα. Ταῦτα ἐξ ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας.

Τηλεγράφημα.

ΧΙΟΣ 17 Μαΐου 1879.

Κυρία Ξανθῇ Ε. Δεληγεώργη

Εἰς Ἀθήνας.

Οἱ ἐνταῦθα πολῖται Ἕλληνες βαρυαλοῦντες ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ συμφορᾷ τῇ ἐπελθούσῃ διὰ τῆς ἀποθνήσκου τοῦ διακεκριμένου πολιτικοῦ καὶ ἐξόχου πατριώτου

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ,

θλιβερόν ἐπιτελοῦντες καθήκον σπεύδουσι νὰ ἐκφράσωσι τῇ αξιοσεβάστῃ αὐτοῦ χήρᾳ καὶ τῇ πενθούσῃ οἰκογενείᾳ τὰ ἐγκάρδια αὐτῶν συλλυπητήρια.

Γ. ΣΟΥΡΙΑΣ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀσφαλῆς. ἑταιρίας αἱ αὐτοὶ Ἀδελφαῖοι
(Γ. Σ.) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Δ. ΠΕΙΘΗΣ.

Ὁ τῆς Ἀσφαλῆς. ἑταιρίας ἡ αὐτοὶ Ὀμόνοια
(Γ. Σ.) ΜΙΧ. Δ. ΜΙΚΑΛΙΝΟΣ.

Ὁ τῆς Ἀσφαλῆς. ἑταιρίας ἡ αὐτοὶ Χίος
(Γ. Σ.) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Φ. ΠΙΤΑΣ.

Μ. Κεφαλάς, Π. Α. Νεφελόπουλος, Α. Ι. Σαρλίας, Μ. Γεωργιάδης, Δ. Ἀδριανός, Κωνσταντινίδης Ἰατρὸς, Ἰωάν. Γιαμβίλλης, Γ. Ν. Κυριλάκης, Ν. Τ. Κόκκινος, Ν. Ι. Παγελλίδης, Μ. Γ. Τολεπιδης, Α. Καλλιμασιὰς, Κ. Καλλιμασιὰς, Α. Ι. Αισάκης, Α. Δ. Γλύκας, Σ. Καρίβαλης, Γ. Κ. Χανδρᾶς, Κ. Γ. Ἀρμενάκης, Θ. Α. Σύψωμος, Ν. Δάρας, Δ. Κ. Τσοῦρος, Χ. Σιδερικαῖδης, Ι. Χρυσοβακλίδης, Π. Α. Σύψωμος, Ζ. Ι. Ροῦδης, Κ. Φουρτούδης, Ν. Μαρταρόνης, Κ. Ν. Παῖθης, Δ. Μαυροδύλους, Γ. Ι. Σιδεράτος, Κ. Σ. Ποδιάς, Γ. Καλλιμασιὰς, Ι. Ν. Σταυρινάκης, Σ.

Δ. Μαγκανᾶς, Κ. Καππαλάς, Ν. Δ. Τσαπάλας, Γ. Ν. Τσοῦρος, Ν. Κοκκάλης, Γ. Ι. Βιτιάδης, Ι. Κ. Σαρκίνας, Μ. Παρασκευόπουλος, Ν. Σακελλάρης, Α. Ξανθάκης, Α. Η. Μητράκης, Μ. Ι. Κεράλας, Α. Σ. Παζιῶνας, Ἰάκ. Σουρίας Κ. Β. Μποτισῆνης, Ν. Κ. Κλωστεριδης, Μιχ. Κουβελῆς, Π. Α. Μαγκανᾶς, Π. Κ. Πασπάτης, Ν. Κ. Γλύκας, Γ. Καπουρίδης, Κ. Α. Μαρκοῦδης, Μ. Π. Ἀνδριανός, Ι. Βουτσῆρος, Στεφ. Δ. Νοταράκης, Δ. Ἀλλομονος, Στεφ. Ψαρῆς, Δ. Α. Ἰωάννου, Α. Μπυρλῆς, Α. Μπεράκης, Γεωργ. Κ. Σαρκίνας, Ν. Χαλκίτης, Ἀθ. Χαλκίτης, Θ. Μπαζῆς, Α. Ψαρῆς, Ν. Κεφαλάς, Α. Ι. Μπεράκης, Ἰωάν. Μπαργίλιος, Εὐσθ. Α. Γλύκας, Κωνστ. Ι. Κωστάκης, Δ. Δ. Τσαπάλας, Π. Α. Περγῆς, Αχ. Τσατσαρώνης, Γ. Κωνσταντινίδης, Κ. Σκανδαλῆς, Δ. Κ. Φαρακίλας, Δ. Γ. Προβελέγγιος, Ι. Δ. Δεσσός. (*)

(*) Λέγεται δὲ ὅτι πλείστοι ὅσοι ἠθέλησαν νὰ συνπογράψωσι, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ βραδύνῃ τὸ τηλεγράφημα καὶ διὰ νὰ μὴ διαβιβασθῆ ἐκεῖ εἰς κατάλογος χιλίων περίπου συλλυπομένων τῇ χήρᾳ πολιτῶν, ἐπέισθησαν πολλοὶ νὰ ἀποσφύρωσι τὴν περὶ τούτου πρότασιν των.

Καθ' ἃ προαναγγείλαμεν τὸ μνημότυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Δεληγεώργη ἐτελέσθη, εἰς ὃ παρήσαν ἱκανὴ συμπολίται ἡμῶν καὶ οὐκ ὀλίγοι τῶν ἐν τέλει, ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Νομάρχης. Τὸν λόγον τοῦ Γυμνασάρχου κ. Παντούρη δι' ἑλλειψιν χώρου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, καθὼ ἄξιον δημοσιεύσεως διὰ τὴν φιλοτεχνίαν καὶ καλλιέπειαν αὐτοῦ.

— Προσφωρῶς τὰ αἰγυπτιακὰ ἀτμόπλοια, κατὰ τε τὴν ἄνοδον καὶ τὴν ἀπόδον αὐτῶν, θὰ προσαρμίζονται ἐπὶ τοῦ ἀτμοῦ εἰς Τήνον. Δι' αὐτῶν θ' ἀποστέλλεται ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀλληλογραφία τῇ ἐσπερᾷ ἐκάστου Σαββάτου.

— Προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κ. Α. Αὐγερινοῦ ὑπεγράφη χθὲς ὑπὸ τῆς Α. Μ. βασιλικῶν διατάγμα, δι' οὗ χορηγοῦνται τετρακόσαι δραχμαὶ κατὰ μῆνα ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὸν πρωτότοκον υἱὸν τοῦ Ἐπαμεινῶνδα Δεληγιώργη εἰκοσαετῆ Δημήτριον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του ἐν τῇ ἐσπερίᾳ, ἑκατὸν δὲ κατὰ μῆνα καὶ ἐπίσης ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὴν δευτερότοκον τοῦ ἀειμνήστου κόρην Πηνελόπην. Ἡ εὐγενὴς αὐτῆ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους μέρημα ὑπὲρ τῶν τέκνων πολυτιμοτάτου ἀνδρὸς, διερχομένη οὕτως ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἀπείρους καὶ δικαίους προκλεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ πάντων ἡμῶν τοὺς ἐπαίνους.

— Τὴν καρδίαν τοῦ Δεληγιώργη ἐζήτησε τὸ Μεσολόγιον! Ἡ οἰκογένεια δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιτῆ εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην αἴτησιν. Διὸ χθὲς ἀπὸ πρώϊας φίλοι πολλοὶ μετέβησαν ἐν συντριβῇ ψυχῆς εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ἐνθα, ἐκταπέντος πρὸς στιγμήν τοῦ νεκροῦ, ἐγένετο ταχυτάτη ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ζηφιοῦ ἡ τῆς πολυτίμου καρδίας ἀποτομή. Εἶνε μεγάλη ἡ καρδία δεινύουσα πόσῃ ζωῆν ἐνέκλειεν, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ ἱατροὶ, ἔχοντα ὄγκον ὑπέρμετρον. (Ἐρημερία)

— Καθὰ γράφει ἡ Ἀσπὸς, ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀειμνήστου Δεληγιώργη ἐξεφράσε τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ ἀπονεμηθείσῃ συντάξει 500 δρ. κατὰ μῆνα, ἐπιθυμοῦσα ὅπως ἀφεθῆ ἡ πρωτοβουλία εἰς τὴν βουλήν.